PG 1562
.D7
Copy 1

Добровољци

СЛИЧИЦА ИЗ ЖИВОТА НАШЕГА НАРОДА У АМЕРИЦИ.

УДЕШЕНА ЗА ПОЗОРНИЦУ

НАПИСАО

АЛЕКСА Ј. ДРЕЦУН

Цена 25 центи.

Штампарија И. Сикоћан

1534 Chestnut St., *St. Louis, Missouri*

Добровољци

СЛИЧИЦА ИЗ ЖИВОТА
НАШЕГА НАРОДА
У АМЕРИЦИ.

УДЕШЕНА ЗА ПОЗОРНИЦУ

НАПИСАО

АЛЕКСА Ј. ДРЕЦУН

Drecun

PG1562
.D7

COPYRIGHT 1917, BY
ALEKSA J. DRECUN
SO. OMAHA.

SEP 12 1917
©CLA473768
no. 1.

ЛИЦА:

МИТА, БАНАЋАНИН
СТОЈАН, СЛАВОНАЦ
НИКОЛА, ДАЛМАТИНАЦ
САВА ИЗ БОСНЕ
ПАВЛЕ, ХРВАТ
ЈОВАН, ЛИЧАНИН
ЈУГОСЛОВЕНСКА ВИЛА

ПОЈАВА ПРВА.

(Радничка соба, обично намештена без накита, на средини собе је астал, око којега седе: Сава, Стојан, Никола, Мита и Павле, и пију редом пиво из једнога суда (бокета). Стојан држи српске новине и нешто гледа у њих.)

Мита.

Дању читај, брат' Стојане,
Шта новине данас зборе,
Дал' се јадни Шумадинци
Са Швабама више боре?
Дал' још грме на Балкану
Осветничке песме гласи,
Ил' ће наше српско име,
За увијек да с' угаси?

Стојан.

О не збори тако брате,
Српско име нестат' неће,
Ево где се наша војска
Пут лепога Скопља креће.

(ЧИТА).

„Жестока је борба била
„На ријеци на Вардару,
„Где поново српске чете,
„Показаше храброст стару.
„Пролило се крви много,
„У душмана сила јака,
„Ал' се нису држат' могли,
„Испред српских див—јунака.
„Наше чете заузеше
„Положаје много нове,
„Заробише силну војску
„И џебану и топове,
„Повратише многа села,
„Погажено бедно робље
„И за мало па ће сунце
„Огрејати наше Скопље.“

С В И.

Слава Богу, вечна слава!
То је мелем нашој тузи.

Стојан.

(ЧИТА ДАЉЕ.)

„У тој борби помажу их
„И Енглези и Французи.

„Међу њима има нешто
„Са сјевера руске браће.“

[ПРЕКИДА ЧИТАЊЕ].

И ја мислим овог пута,
Напунит' ће шваба гаће.

[СВИ СЕ СМЕЈУ].

Никола.

Ја се чудим, браћо моја драга,
Откле толка у Србина снага,
Није шала пет година дана
Да вечито грми са Балкана;
Крв се лије на четири стране,
И Срб' носи свуд' победе славне,
Победише Турке зулумћаре
И Бугаре невернике старе,
Потукоше Швабе и Мађаре.
Умудрише љуте Арнауте,
Претрпеше муке свакојаке
И болести што море јунака.
Бог ће дати, нека му је слава.
Бит' ће добро, шта ти мислиш, Сава?

Сава.

Истина је што говориш друже,
Свијетло је Србинско оружје,
Силна дела што су започели,
Бог ће дати, па ће добро бити,
Ал' се бојим, није фајде крити,
Мален народ малена и снага
Истрошена домовина драга,
Редови се проредише њени
Имал' ико браћу да измени?

Стојан.

[ЧИТА ДАЉЕ.]

,,Са истока грми, сева,
,,Наш Бачушка свуд' успева,
,,Нови народ, снага нова,
,,Под командом Брусилова,
,,Предузеше борбу живу
,,И жестоку офенсиву
,,Која чини покољ, чуда,
,,Јадан Шваба бежи свуда.''

Сви.

[ВЕСЕЛО].

Живио чика Брусилов!

Мита.

Дајте' браћо, да повучем двије,
А за покој души Аустрије,
Јер сад' видим да покојног Фрање,
Отишло је на добош имање.

(СВИ СЕ СМЕЈУ И ПИЈУ.)

Павле.

Нек' пропане и нека је није,
Те проклете земље Аустрије,
Која нема што друг'е имаду,
Која људску не признаје правду,
Ми сви знамо, да је снага њена
Састављена, браћо, од Словена,
Од Хрвата, Чеха и Словака,
Словенаца, Срба и Пољака.
Па шта ради у прилике ове,
Словене је стегла у окове,
Крв се наша немилосно лије.
За Словене већ живота није,
Њемац руши, Мађар обаљује,
Јадни Словен судбу оплакује.
— О Србијо једино уздање,
Ти ћеш ово изменути стање,

Јер Бог свети праведника гледи,
Твоји пути, трњем обасути
Кроз крваво Албанашко стење,
Донеће ти роду Васкресење.
На те гледи Загреб и Љубљана
И обала плавога Јадрана,
Где ће вечно пловит' наше барке,
С' песмом дивном наше родне мајке.

СВИ

Амин боже, биће ако Бог да!

ПОЈАВА ДРУГА.

Јован.

(Весело улази, у руци носи енглеске новине.)

Весели се Србадијо љута,
Данас више од хиљаду пута.
Силна земља славног Вашингтона,
Под управом мудрога Вилсона,
Звездану је подигла заставу,
За слободу и за људску праву,
У рат креће противу тирјанства,
За слободу целог човечанства.

Крв ће многа потеђ' као вода,
Ал' ће синут злаћена слобода.

СВИ

Здраво био, Бог те веселио!

Стојан.

Вазда добре доносио гласе,
И душману не дао преда се.

Јован.

А сад чујте другу, браћо, моја!
Ја одлазим тражит' љута боја.
Ја се реших од овога дана,
Да одлазим преко Океана,
Да потражим јата Српских тића
Под заставом Петра Мркоњића.
Ево има седам дугих љета,
Да сам дошо из старога света,
Оставио моју родну Лику,
Јер немогох служити крвнику.
Који тражи у беснилу своме,
Да је газда на огњишту моме.
Оставио гроб мојега бабе,
Сад се тамо доселиле Швабе.

Притискоше поља и долове,
Да истребе наше Соколове.
Свуд' је тама притиснула густа,
Села наша остадоше пуста,
Не чује се песме ни усклика,
Жалосна је сада наша Лика.
Но јел' мајка родила јунака
Мушкијем га опасала пасам,
И словенским дозивала гласом!

(Подиже српску заставу.)

Да пољуби то свето знамење,
И да креће за уједињење,
С наше браће да кидамо ланце,
С наше земље да гонимо странце.
Да светимо згажене гробове,
Да дижемо срушене домове.
Место плача нек' се песма ори,
Место ропства, нек' слобода збори,
Гди је ропство, — ту живота није,
Цео свет се за слободу бије,
А ко умре, као соко сиви,
Песма каже да вечито живи!

Без јунаштва нема нашег рода,
Из крви ће тек' нићи слобода!

Сви

Тако је, Живио!!!

Сава

(Устаје)

Под знамењем овим светим
Ја се кунем, браћо драга,
Да ћу поћи да пођерам
Са мог дома клетог врага.
Ил' ћу пасти за слободу
Моје миле Херцег-Босне,
Или ћу јој дочекати
Дане нове и радосне.

[Пољуби заставу.]

Стојан.

Кад се иде да се крвца лије
Срб' Славонац осто' дома није,
Зато, браћо, ни ја остат нећу
За слободу живим и умрећу.

[Пољуби заставу].

Мита

Из лијепе Војводине
Тога гњезда српског јата,
Ево и ја, браћо драга,
Примите ме за свог, брата.

[Пољуби заставу].

Никола

На обали плавога Јадрана,
Стара ме је породила нана,
Тепајућ' ми оне речи свете:
"Буди Словен од главе до пете."
А кад дође, да се крвца лије
За слободу твоје Далмације,
Буди први, да поведеш коло,
Са осталом браћом наоколо.
Сада ево, прилика је права,
Да се свете погажена права
И ја ступам под ово знамење,
За слободу и уједињење!

(Пољуби заставу).

Павле

На те речи слободне и братске
Ево и ја, браћо, из Хрватске,

Као унук Јелачића Бана
И славнога Зринског-Франкопана,
Ријеч давам на овом дивану,
И ја с вама крећем ка Балкану,
Против ропства и помена њена,
За слободу Јужнијех Словена.
Зато браћо, са Словенског Југа,
Примите ме за својега друга.

(Пољуби заставу).

Сви.

Здраво брате, наше десно крило,
Живио нам и сретно ти било!

ПОЈАВА ТРЕЋА.

(Југословенска Вила улази, обучена у бело, са расплетеном косом и великом китом црвеног цвећа у руци).

Вила

Какви жагор, какве речи бојне
Испод свете заставе тробојне?

Јован

Бела вило, словенски јунаци,
Враћају се отаџбини мајци.

Да поврате, своју родну груду,
И да казну словенскога Јуду.

Вила

Ко вас гони, какве моћне силе?

Јован

Само љубав отаџбине миле.
У дубини подземних рудника,
И у диму гвоздених фабрика,
Чусмо речи, у сред срца свога,
Тужан вапај рода паћенога.

Вила

Сретно било рода осветници,
Нека Господ у вашој десници,
Дадне снагу, Милоша и Марка
И осталих Косовских јунака,
Да свршите дела срца свога
На част целог, рода Словенскога.
Благо вама, јер ће ваше руке
Уништити модерне хајдуке,
Чиј' је закон само на папиру,
И дивљачко срце у мундиру.
Који волу пушке и топове,
И да људе направе робове.

Који хоће крви место млека,
На срамоту двадестога века.

.....

Весели се, о Србијо мала,
Звездо јасна, светих идеала!
Што се бориш на правоме путу
И што гониш тиранију љуту.
Твоји зраци на далеко сјају
И чак овде, у далеком крају,
Око тебе, око твога зрака
Скупљају се чете од јунака,
Своју свету дужност да испуне,
Да их стара мајка не прокуне.
Бог Слободе, истине и правде,
Он ће твоје испунити наде.

.....

Црна Горо, лучо обасјана
Мученицо од Косова дана,
Твоја судба, ево где се мења
После толка тешких искушења!

(Подиже цвеће.)

Ево овде неколико струка,
Што их моја узабрала рука,

По Косову и по Куманову,
Диван мирис а још лепше цвеће,

[Окреће се Јовану].

За јунака што се у бој креће,
Процветало на свете гробове
Да с њим кити нове соколове.
Барјактаре! из крваве Лике,
Ове цвеће за те и војнике!

(Даје цвеће Јовану.)

А сад збогом, нек' вас срећа прати,
И благослов ваше миле мати!

(Вила одлази).

СВИ

(Певају)

Срб, Хрвати и Словенци,*)
Потеците журно!
Гди вас нова слава чека,
На то поље бурно,
Глас витешки чујте сада,
Краља Петра од Мегдана
,,Ура напред ступај!"
,,Мачем лупај!
,,Ура напред ступај!"

(Завеса се спушта).

КРАЈ.

НАПОМЕНА: — Горња песма узета је од познате песме "Србијанци и Босанци" само са изменом првог реда.

PG1562
.I

LIBRARY OF CONGRESS
0 002 630 702 8
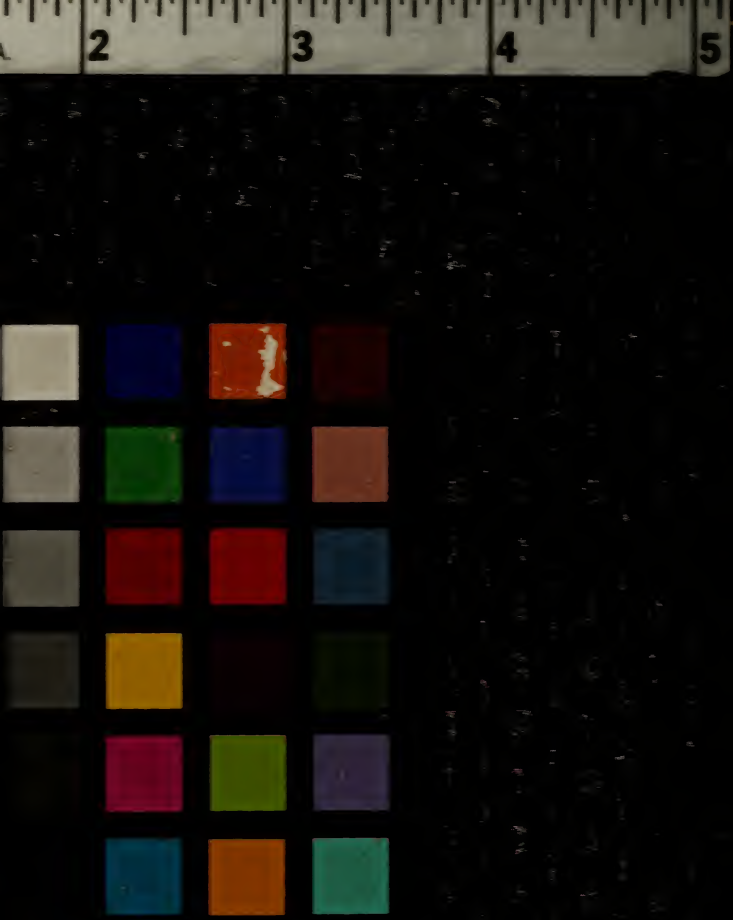
8/7/12
283
dobrovolicv00drec
0002630